

REZOLUȚIE

„Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh, ci să cercetați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși” – 1 Ioan 4:1

De-a lungul multor decenii, Iehova Dumnezeu a folosit publicațiile Societății Watch Tower cu scopul de a-Și ajuta poporul să învețe adevăruri noi din Cuvântul lui Dumnezeu, să înțeleagă dramele profetice și să mențină tăria și încurajarea pentru activitățile de predicare a Împărăției de către un popor unit în întreaga lume.

O sursă particulară pentru studierea, explicarea și înțelegerea Scripturilor încă din 1879 a fost revista Turnul de Veghere, a cărei declarație de misiune afirma că aceasta: *«...este în întregime și fără rezerve pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu sub conducerea lui Hristos, iubitul Său Rege. Nu este dogmatică, ci invită la o examinare atentă și critică a conținutului său în lumina Scripturilor. Nu se angajează în controverse, iar paginile sale nu sunt destinate disputelor personale sau atacurilor la adresa unor persoane.»*

În *T.V. №8, 1943, pagina 127, ediția în engleză*, era scris: *«Turnul de Veghere este o revistă fără egal pe pământ și i se recunoaște acest rang de către toți cei care i-au fost cititori fideli de-a lungul celor peste șaiszeci de ani de apariție. Turnul de Veghere a crescut în importanță odată cu trecerea anilor și niciodată nu a fost mai valoros decât în prezent, în această criză mondială.... Aceasta nu reprezintă o laudă adusă editorilor revistei, ci se datorează marelui Autor al Bibliei, cu adevărurile și profețiile sale, și care acum interpretează acele profeții. El este Cel care face posibil materialul publicat în paginile acestei reviste și care promite că în ea va continua să fie publicate adevărurile în progres, atât timp cât va exista în slujba intereselor Guvernării Sale Teocratice...»*

Cercetând literatura Societății de-a lungul deceniilor, nu am găsit nicăieri vreo afirmație potrivit căreia Iehova Dumnezeu va folosi întotdeauna această Societate și publicațiile ei, indiferent cine se află la conducere sau în ce direcție merge ea – fie spre adevăr, fie spre falsitate. Dimpotrivă, găsim în mai multe locuri din literatură că se afirmă că Iehova Dumnezeu va folosi această sursă pentru comunicarea adevărului: *«atât timp cât continuă să existe în slujba intereselor Guvernării Sale Teocratice»*

Să revenim la misiunea revistei Turnul de Veghere, care afirma că aceasta este: *«nu dogmatică, ci invită la o examinare atentă și critică a conținutului său în lumina Scripturilor»*. Aceeași idee este reafirmată în *T.V. №3, 1949, §11, 21, pagina 39, 41, ediția în engleză*: *«...Orice lucru care contrazice Cuvântul inspirat trebuie respins ca fiind fals. Prin această metodă punem la probă „spiritul” sau declarațiile inspirate, pentru a dovedi dacă sunt de inspirație demonică sau de la Dumnezeu...»*

...Simpla aparență religioasă a unei publicații nu ar trebui, prin ea însăși, să ne convingă de valoarea ei, ci, prin testarea temeinică în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, trebuie să se dovedească a fi teocratică pentru a fi păstrată cu fermitate... Dacă nu este teocratică, ar trebui evitată. Ca ghid și ajutor, dacă nu este construită pe temelia corectă, nu poate constitui o învățătură dreaptă. Însuși Cuvântul lui Dumnezeu arată că Iehova are o organizație teocratică, alcătuită din poporul Său pe deplin devotat, și că El a asigurat întotdeauna hrana spirituală și instruirea prin această organizație. Dacă dovedim că prevederile care vin prin organizația Sa teocratică se conformează Cuvântului Său stabilit, aceasta arată că ele sunt bune, demne de

încredere și conduc la o înțelegere mai clară a adevărului. Prin urmare, asemenea prevederi teocratice pot fi păstrate cu încredere – și ar trebui să fie.»

Revista Turnul de Veghere, la fel ca și celelalte publicații ale Societății, nu este infailibilă. Ele nu sunt scrise asemenea Bibliei, sub călăuzirea directă și inspirația Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. Nici Societatea Watch Tower nu este, în sine, direct inspirată prin puterea miraculoasă a spiritului lui Dumnezeu. Citim despre asta în **Anexa „Organizațiunea Teocratică și Corporația Ei Guvernatoare”, §39, ediția în română (T.V. №23, 1947, §39, pagina 39, ediția în engleză):** «Să nu socotim că această corporațiune guvernatoare pe pământ, astăzi, ar fi o corporațiune inspirată. Noi să le cerem acestor servi, să fie strâns legați de Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu, să conducă afacerile în armonie cu el, precum și să publice mesajul extras din el...»

Dar trebuie să facem distincție între eroarea umană cauzată de neînțelegere sau ignoranță și schimbările deliberate, planificate, în învățatură și în explicarea Scripturilor. Mai mult decât atât, atunci când Societatea Watch Tower, prin publicațiile sale, începe să schimbe complet înțelegerea textelor profetice multe dintre învățăturile și adevărurile de bază (care fuseseră prezentate anterior în publicațiile Societății ca fiind revelații ale lui Iehova Dumnezeu către poporul Său) revin la o înțelegere greșită, religioasă pe care o aveau Studenții Bibliei, care nu era cu nimic diferită de înțelegerea așa-numitei „lumi creștine religioase”. Atunci toate acestea ar trebui să fie pentru noi un semnal de alarmă: dacă conducerea Societății Watch Tower a adoptat un alt curs, nu unul teocratic, ci unul religios, ar trebui să ne întrebăm: va mai fi ea călăuzită de Iehova Dumnezeu dacă această Societate nu mai slujește intereselor Guvernării Sale Teocratice?

Prin examinarea atentă a acestei chestiuni, observăm că schimbările în înțelegerea unor adevăruri biblice importante, la nivel oficial, au început să fie evidențiate în literatura Societății în special începând cu anul 1951 ediția în limba engleză. Nu putem afirma că înainte de acel an nu s-ar fi strecurat deja unele exprimări sau idei discutabile în anumite publicații, dar în 1951 conducerea Societății a început să declare deschis aceste schimbări.

De asemenea, revistele au început să pună un accent foarte puternic pe încrederea în „serv”, pe ascultare, supunere și acceptare fără nicio examinare critică a explicațiilor oferite de Societate. În caz contrar, se considera că cei care se opuneau acestor „adevăruri noi” se opuneau chiar lui Iehova. În **T.V. №3, 1952, §11, 12, paginile 79, 80, ediția în engleză** se afirmă:

«...Suntem noi, ca indivizi, însărcinați cu aducerea hranei la masa spirituală? Nu? Atunci să nu încercăm să preluăm atribuțiile servului. Ar trebui să mâncăm, să digerăm și să asimilăm ceea ce ne este pus înaintea, fără să respingem părți ale hranei doar pentru că nu se potrivesc gustului nostru mental. Adevărurile pe care trebuie să le publicăm sunt cele furnizate prin organizația servului credincios și înțelept, nu opinii personale care contrazic ceea ce servul a oferit drept hrană la timpul potrivit. Iehova și Hristos sunt cei care călăuzesc și corectează servul, atunci când este nevoie, nu noi, ca indivizi. Dacă nu înțelegem un anumit punct de la început, ar trebui să continuăm să încercăm să-l înțelegem, mai degrabă decât să ne împotrivim, să-l respingem și, cu îndrăzneală, să considerăm că avem mai multă dreptate decât servul credincios. Ar trebui să urmăm organizația teocratică a Domnului și să așteptăm clarificări ulterioare, nu să ne împotrivim de la prima menționare a unei idei care nu ne este pe plac și să începem să cârtim și să ne exprimăm criticile și opiniile ca și cum ar avea mai multă valoare decât hrana spirituală oferită de serv. Cei teocratici vor prețui organizația vizibilă a Domnului și nu vor fi atât de nechibzuți încât să-și pună propria raționare umană, sentimentele și opiniile personale în opoziție cu canalul folosit de Iehova.

Acum, unii ar putea întreba: Ar trebui să acceptăm ca venind de la Domnul și ca fiind adevărată hrana oferită prin servul credincios și înțelept, sau să ne reținem acceptarea până când am dovedit

noi înșine lucrul acesta?... Ar trebui să fim suspicioși și neîncredători cu privire la fiecare nouă provizie?... Chiar și cei din Beerea au primit mai întâi predica lui Pavel „cu cea mai mare însuflețire”, și apoi „cercetau în fiecare zi Scripturile ca să vadă dacă lucrurile erau așa”. (Fapte 17:11, trad. Lumii Noi)... După ce primim aceste provizii de hrană, le dovedim prin Scriptură pentru noi înșine, pentru a face ca mesajul să devină al nostru, într-un spirit de blândețe și încredere, nu de confruntare.»

În *T.V. №12, 1952, §24, pagina 381, ediția în engleză* scrie: «...Dar acea perioadă anterioară de nesupunere este acum în urmă. Acum că **am adoptat noua cale**, să o facem cu deplină înțelegere. ... Nu vă asumați riscul de a nemulțumi autoritățile teocratice superioare prin vreun act de necredincioșie. Acest lucru ar putea însemna să nu primiți viața veșnică în noua lume. Este bine ca vechile scrupule și obiceiuri să fie lăsate deoparte. Noile îndatoriri, identificabile din Scripturi, **este bine să fie acceptate și îndeplinite de fiecare dintre noi**. Să fim motivați să ne dedicăm toată energia și resursele noastre **unei supuneri totale față de guvernarea lumii noi**. Să dăm totul **pentru ca această nouă cale să aibă succes...**»

Dar haideți să examinăm exemple ale acestei „noi căi” de supunere față de „guvernarea lumii noi” și să vedem dacă doctrina nu s-a schimbat și dacă acest serv este într-adevăr un serv înțelept și credincios față de Iehova? Sau, oare, altcineva a luat locul servului credincios, iar învățătura lui dovedește că este deja un serv rău, cu o doctrină religioasă, de compromis? Care este această cale și care este acest guvern față de care Societatea Watch Tower a început să se supună începând din acei ani? Ceea ce vom citi în literatura Societății oferă un răspuns argumentat. Cele ce urmează sunt doar câteva exemple ale înțelegerii diverselor întrebări și profeții din literatura de dinaintea anilor '50 (ținând cont doar de explicațiile bazate pe Scriptură, revelate de Dumnezeu după ce poporul Său fusese curățit de influențele și înțelegerile religioase), pe care le vom compara cu explicațiile acelorași subiecte din literatura apărută după anii '50 – având în vedere cuvintele apostolului Pavel: „Mă mir că treceți așa de repede de la Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos la o altă evanghelie. Nu doar că este o altă evanghelie, dar sunt unii oameni care vă tulbură și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos. Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema! Cum am mai spus, o spun și acum: Dacă vă propovăduiește cineva o evanghelie deosebită de aceea pe care ați primit-o, să fie anatema! O, galateni nehibzuiți! Cine v-a fermecat pe voi, înaintea ochilor căroră a fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit? Sunteți așa de nehibzuiți? După ce ați început prin Duhul, vreți acum să sfârșiți prin firea pământească?” – Galateni 1:6-9; 3:1, 3.

1. Schimbarea în înțelegerea subiectului alegerilor politice

Înțelegerea de până în anii '50

T.V. №2, 1930, §18-21 ediția în română (T.V. №7, 1929, §18-21, pagina 101, ediția în engleză)

«Sunt unii în adevărul prezent, care susțin, că s-au consacrat pe deplin Domnului, dar cu toate acestea țin de privilegiul lor, ca să voteze cu ocazia alegerilor comunale sau pentru camera deputaților. Se naște întrebarea: Poate să umble pe calea dreaptă unsul lui Dumnezeu, dacă de bună voie ai parte la astfel de alegeri?

La întrebarea pusă răspundem în mod potrivit cu o altă întrebare: Al cărui organizație aranjează și conduce aceste alegeri? Este cert că nu organizația lui Dumnezeu. Și dacă nu, atunci numai organizația lui Satan poate fi, deoarece el este dumnezeul lumii acesteia. Nu e greu să vadă fiecare copil al lui Dumnezeu, ce datorință are la astfel de alegeri. Dacă face parte din organizația lui Dumnezeu și aparține lui Iehova Dumnezeu, dacă umblă pe calea dreaptă, atunci nu are nimic cu

organizația lui Satan. Organizația lui Dumnezeu nu are nici o legătură cu organizația lui Satan. Dumnezeu Însuși a făcut dușmănia dintre seminția șarpelui și cea a femeii. Nimeni nu poate să fie prieten al lumii, care dorește să fie plăcut lui Dumnezeu. – Iacob 4:4.

Dacă cineva ia parte la alegerile lumești, prin acest fapt, el dă dovadă de prietenia lui față de lume. Aceasta nu înseamnă, ca să se poarte aspru și necuviincios față de cei din lume, dar numai atât, ca să se țină departe de dâșii. Despre aceasta stă scris: „Nu vă înjugați la un jug cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între sfințenie și fărădelege? Sau cum poate sta împreună întunericul cu lumina?” (2 Corinteni 6:14).

Dacă credinciosul votează la un loc cu oamenii din lume, ca să aleagă oameni din lume pentru funcții lumești, prin acest fapt se înjugă la un jug cu lumea și astfel trage, jugul împreună cu aceia. În această privință a ajuns într-o legătură de tovărășie cu lumea, în afacerile lumești. Tovărășia înseamnă legătură, dar nu poate să fie nici o tovărășie sau legătură între cele două organizații.»

Înțelegerea după anii '50

T.V. №22, 1950, §22, pagina 445-446, ediția în Engleză

«În unele țări, în prezent, legislativul dorește ca toți cetățenii adulți să fie făcuți responsabili pentru guvernare. Pentru a le impune o formă democratică de guvernare, ei sunt obligați prin lege să voteze în alegerile naționale. În astfel de împrejurări, ce trebuie să facă creștinii, având în vedere că sunt sub porunca divină de a se păstra neîntinați de lume? Prin faptul că s-au dedicat în întregime lui Dumnezeu prin Hristos, ei au făgăduit loialitate deplină față de Împărăția lui Dumnezeu și nu pot împărți această loialitate. Cum trebuie, așadar, să procedeze? Pot ei să se înregistreze ca alegători eligibili? Da. Apostolul Pavel și-a păstrat cetățenia romană și a luptat pentru drepturile sale, mergând până la a face apel la Cezar pentru a-și apăra dreptul de a predica evanghelia. În țările unde se aplică recrutarea militară obligatorie, martorii lui Iehova se înregistrează la fel ca toți ceilalți care se încadrează în limitele de vârstă și își exprimă în scris poziția față de această chestiune. Ei își amintesc cum Iosif și Maria s-au supus decretului lui Cezar și au călătorit la Betleem-Iuda pentru a se înregistra în orașul lor de origine. (Luca 2:1-5, trad. Lumii Noi) Dar atunci când acești slujitori ai Cuvântului lui Iehova sunt chemați să se prezinte pentru înrolarea în armată, ei se prezintă și își afirmă poziția potrivit cu Cuvântul lui Dumnezeu și oferă lui ceea ce i se cuvine. La fel, acolo unde Cezar impune cetățenilor obligația de a vota. După ce s-au înregistrat și vine ziua alegerilor, ei pot merge la urne și intra în cabinetele de vot. Acolo sunt chemați să marcheze buletinul de vot sau să scrie ceea ce susțin. Alegătorii pot face ce doresc cu buletinul lor. Așadar, în această situație, în prezența lui Dumnezeu, martorii Săi trebuie să acționeze în armonie cu poruncile Sale și în acord cu credința lor.»

2. O schimbare în înțelegerea cu privire la subiectul rugăciunii pentru regi

Înțelegerea de până în anii '50

T.V. №13, 1933, §29, 30 ediția în română (T.V. №9, 1933, §29, 30, pagina 137, ediția în engleză)

«...Împărăția lui Dumnezeu a sosit, și aceasta a fost comunicat îndeosebi domnitorilor „Creștinătății” și ei toți s-au strâns în bloc împotriva lui Iehova și a Împărăției Sale. Ar fi o blamare a dorinței exprimate a lui Dumnezeu, de a se ruga pentru astfel de domnitori. Nici un credincios, care stă pe partea lui Iehova, nu poate să se roage pentru dușman, sau pentru vreo parte a organizației dușmane, pe vremea, când Dumnezeu trimite pe unșii credincioși să vestească, că organizația dușmană în curând se va prăbuși. Că un om ocupă o slujbă publică, amintește într-o vorbire publică Numele lui Dumnezeu și citează versete din Cuvântul Său, atât în sine însă nu este

nici o dovadă, că el stă de partea lui Dumnezeu. Faptele lui vorbesc mai tare decât cuvintele sale.... Când Pavel a scris lui Timotei, domnitorii au persecutat pe urmașii lui Cristos și au necinstit Numele lui Iehova; desigur, că Pavel nu a încredințat pe Timotei ca să se roage pentru unii ca aceștia. Cuvintele apostolului în 1 Timotei 2:1, 2 trebuie să fie aduse în armonie cu Romani 13:1-3 (Vezi articolul „Stăpânirile Înalte din 1930”)

...Dacă domnitorii pământești în timpul prezent ar căuta să asculte de Iehova Dumnezeu atunci nu ar căuta să împiedice pe martorii lui Iehova în aceea ca să răspândească mesajul adevărului...»

T.V. №24, 1943, §42, pagina 279, 380, ediția în engleză

«...Apostolul se adresa celor din cadrul organizației lui Dumnezeu și îi îndemna să se roage în legătură cu condițiile din interiorul organizației lui Dumnezeu, pentru ca toți membrii organizației să ducă o viață liniștită și pașnică, în toată evlavie și onestitate. De ce? Pentru că Dumnezeu dorește ca astfel de oameni să fie salvați, iar Cristos Isus este Mijlocitorul între El și ei în această privință. Cei care sunt în poziții de autoritate sau ocupă funcții înalte în partea vizibilă a organizației au nevoie de rugăciunile, cererile și mijlocirile noastre către Dumnezeu, pentru ca ei să se comporte într-un mod favorabil păcii, sănătății spirituale și prosperității „tuturor oamenilor”, adică a creștinilor în trup, din organizație.»

Înțelegerea după anii '50

T.V. №12, 1952, §14, 21, pagina 377, 378, 380, ediția în engleză

«Reiese din context că regii și ceilalți în poziții înalte se referă la conducătorii națiunilor lumești și la alți curang înalt în afacerile publice...»

Cu alte ocazii, creștinii din primul secol se rugau cu privire la conducători, dacă nu întotdeauna pentru aceștia. (Faptele 4:23-31) Ei făceau aceasta pentru ca lucrarea de predicare să prospere. Mai mult, rugăciunile care priveau conducătorii puteau fi privite și ca fiind pentru ei, în sensul că, dacă ei răspundeau favorabil acestor cereri, ar fi fost într-o poziție mai bună în fața lui Dumnezeu. Dacă rugăciunile pentru o administrare corectă a treburilor publice din partea oficialilor sunt ascultate și duc la o viață liniștită, fără persecuții violente și atacuri, fără interdicții și încarcerări, atunci acestea aduc beneficii tuturor oamenilor, nu doar Martorilor lui Iehova și conducătorilor. Așadar, este în interesul salvării tuturor oamenilor și predicării adevărului ca noi să ne rugăm pentru conducători și cei ce sunt în poziții înalte...»

T.V. №22, 1962, §11, pagina 684, ediția în engleză

«În 1 Timotei 2:1, 2, când discută rugăciunile ce implică tot felul de oameni, Pavel spune că rugăciunile ar trebui să fie „făcute cu privire la tot felul de oameni, cu privire la regi și toți cei aflați în poziții înalte”. Expresia „poziții înalte” traduce substantivul grecesc *hyperokhē*, derivat din verbul *hyperekhō*, al cărui participiu este folosit de Pavel în Romani 13:1. Petru folosește același verb grecesc în 1 Petru 2:13 și vorbește despre un rege ca fiind „superior”... »

Astfel, de la începutul anilor '50 până la începutul anilor '60, Societatea a început să schimbe înțelegerea a trei pasaje biblice conexe, și anume 1 Timotei 2:1, 2; 1 Petru 2:13, 14 și Romani 13:1-7, explicând și interpretând aceste pasaje ale Bibliei așa cum au făcut toate religiile așa-zise creștine timp de sute de ani.

3. Schimbarea înțelegerii profețiilor (Exemplu: Isaia 32:1, 2; 4:1)

Înțelegerea pasajului din Isaia 32:1, 2 până în anii '50

Cartea «Să fie Dumnezeu adevărat» 1946, capitolul 18, §20, pagina 241, ediția în engleză

«...Ofițerii vizibili ai aceluia guvern invizibil vor fi doar profeții, judecătorii și martorii credincioși menționați în Cuvântul lui Iehova. (Evrei, capitolul 11; Luca 13:28-30) Toți aceștia au murit înainte de moartea și învierea lui Hristos Isus. Aceștia, dovedindu-și integritatea și credincioșia față de Iehova, El intenționează să le acorde o înviere timpurie și mai bună, pentru a-și asuma responsabilitățile administrative sub conducerea Regelui Hristos Isus, în calitate de copii ai săi. (Psalmul 45:16) Ei vor fi prinții pământului, conducând cu judecată și dreptate. – Isaia 32:1»

Cartea «Adevărul vă va face liberi» 1947, pagina 310, 311, ediția în română (1943, pagina 355, 356, ediția în engleză)

«...Și un om va fi ca un adăpost împotriva vântului. (Isaia 31:6-9, 32:1, 2) Christos Isus, „Fiul omului”, va domni ca rege în Sion, „noul Ierusalim”; și cei 144.000 de membri ai trupului Său biserică, „vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Christos și vor împărăți cu El o mie de ani” (Apocalips 20:4, 6). Ei domnesc împreună cu El în cerurile nevăzute, dar bărbații credincioși din vechime vor domni cu judecată pe pământ, sub Împărăție. Ei își primesc viața lor de la Christos Isus, Regele. Instalați în poziție oficială pe pământ, ca fii ai Regelui, ei vor fi „prinți” văzuți omenirii. Aceasta este declarat în mod expres în Psalmul 45, care este adresat Regelui lui Dumnezeu.

După o descriere a reginei Regelui, „nevasta Mielului” și apoi a însoțitoarelor ei fecioare, „alte oi” ale Domnului, Psalmul 45:16 zice Regelui: „Copiii tăi vor lua locul părinților tăi; îi vei face prinți pe tot pământul”. Printre unii ca aceștia, sunt Moise și Ioan Botezătorul, cari amândoi muriseră înaintea zilei de Rusalii și de aceea nu fuseseră născuți de spirit. Prin urmare, ca dovadă că acești foarte distinși profeți din vechime, nu vor domni cu Christos în cer, ci vor fi prinți ai pământului, inferiori casei regale a Împărăției, Isus zicea: „Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el.” – Matei 11:11»

Înțelegerea lui Isaia 32:1, 2 după anii '50

T.V. №23, 1951, §3, 4, 6, 8, 12, 20, pagina 717-722, ediția în engleză

«...Deoarece Isaia 32:1 menționează prinți și îi leagă de Regele lumii noi, s-a crezut că acești prinți sunt aceiași cu cei menționați în Psalmul 45:16. Și astfel versetul, Isaia 32:1, a fost aplicat domniei de o mie de ani a lui Hristos Isus după bătălia Armagedonului...

Vă rugăm să observați că Isaia nu spune că acești prinți sub Regele dreptății sunt copiii săi sau că sunt limitați la copiii săi, așa cum spune Psalmul 45:16. Prin urmare, profeția lui Isaia nu trebuie neapărat să fie limitată la cei care vor deveni copii ai lui Hristos Isus, „Tatăl veșnic”, și care, ca fii ai acestui Tată regal, au dreptul să devină prinți prin naștere dintr-un conducător regal. Prin urmare, nici împlinirea profeției nu trebuie amânată până după bătălia Armagedonului, când organizația Diavolului și conducătorii și prinții săi vor fi fost distruși de pe pământ; nici până la învierea martorilor credincioși din vechime, cum ar fi Abel, Avraam, Moise și David.

În mileniul mesianic, când Satan și toți demonii săi vor fi legați și aruncați în abis, iar organizația sa vizibilă va fi redusă la cenușă, omenirea nu va mai avea nevoie de protecție față de lucruri precum cele descrise figurativ de Isaia aici. ... Așadar, avem nevoie de marea stâncă a

Regatului lui Dumnezeu să intervină și să ne ofere umbră într-un ținut obositor. Și din moment ce nu primim adăpostul dorit, refugiul, învierea și umbra din partea elementului conducător al organizației Diavolului, trebuie să ne îndreptăm spre slujitorii oficiali din organizația lui Iehova. El promite că Regele său și prinții săi vor fi fiecare în parte astfel de lucruri dorite pentru noi în această perioadă de nevoie. Ei se vor îngriji ca noi să primim ceea ce este drept și just.

Prin urmare, acum, în acest „timp al sfârșitului”, înainte de Armageddon, este momentul potrivit să căutăm împlinirea profeției lui Isaia (32:1, 2)...

Nu există nimic care să împiedice aplicarea acesteia acum, în aceste zile când Asirianul cel Mare, Satan, este în ofensivă împotriva organizației vizibile a lui Iehova, rămășița seminței „femeii” lui Dumnezeu. Acum suntem la treizeci și șapte de ani după 1914 și, iată, Regele uns al lui Iehova domnește! ... Nu este nevoie să privim dincolo de bătălia Armageddonului pentru ca această parte a profeției să înceapă să se îplinească...

Deoarece Hristos Isus a început să domnească odată cu nașterea Împărăției în 1914, trebuie să înțelegem, așadar, că prinții săi domnesc vizibil în dreptate pe pământ? Da.»

T.V. №17, 1954, §17, pagina 533, ediția în engleză

«Deoarece Dumnezeu a stabilit Împărăția în ceruri în anul 1914 d.Hr., și în mod special din 1919 înapoi, profeția din Isaia 32:1 s-a aplicat cu privire la Isus întronat și la slujitorii săi numiți pe pământ: „Iată, un rege va domni cu dreptate, și prinți [sarim', în ebraică] vor conduce cu dreptate. Fiecare va fi ca un adăpost împotriva vântului, un refugiu de furtună, ca niște râuri de apă într-un loc uscat, ca umbra unei stânci mari într-un ținut obositor.” Deoarece „prinți” sau sarim aici nu înseamnă prinți lumești, ci bărbați teocratici principali, aceia care sunt conducători numiți într-o clasă sau grup, chiar și până la un grup de zece, clasa „servului credincios și înțelept” ar ocupa o poziție princiară în raport cu „alte oi” ale Martorilor lui Iehova. Slujitorii de filiale, fie că sunt membri ai rămășiței unse, fie că sunt membri ai clasei „altor oi”, ar fi prinți teocratici sau sarim în teritoriul filialei respective. Orice slujitor bărbat numit de corpul de conducere și care „conduce cu dreptate” în mijlocul a zece Martori ai lui Iehova ar fi un prinț teocratic sau sar...»

Înțelegerea Isaia 4:1 până în anii '50

Cartea «Eliberare» 1926, pagina 281, ediția în engleză

«...Privind la armatele națiunilor, adunate în pregătire pentru „ziua cea mare a Dumnezeului Atotputernic”, care se mobilizează ca organizația Diavolului, vedem în prim-plan așa-numitele națiuni „creștine”, sub conducerea clerului, păstorii turmelor, și susținute de cei mai importanți dintre membrii turmei lor. Toți se numesc pe ei înșiși creștini; dar, așa cum spune profetul în mod corect, fiecare își mănâncă propria pâine și poartă propriul veșmânt (ceea ce înseamnă că urmează propriile doctrine și se îmbracă în propriile haine ale mântuirii). Cu adevărat, acesta este timpul la care se referea profetul când a spus: „Și în ziua aceea șapte femei [simbol al întregii ierarhii ecleziastice, așa-numitele sisteme 'creștine', întotdeauna reprezentate printr-o femeie] vor apuca un singur bărbat [numele lui Hristos Isus], spunând [ipocrit]: Vom mânca pâinea noastră și vom purta veșmintele noastre; numai să fim numite cu numele tău, ca să ne îndepărtezi ocară.” – Isaia 4:1»

Înțelegerea Isaia 4:1 după anii '50

T.V. №23, 1951, pagina 735, 736, ediția în engleză

«...Isaia le vorbea israeliților neascultători despre timpul de război și pustiire care urma să vină și arăta impactul pe care astfel de vremuri l-ar avea asupra resurselor umane ale națiunii, creând o lipsă atât de mare încât mai multe femei s-ar atașa de un singur bărbat. Ele ar fi bucuroase să-i poarte numele și să primească atenție masculină, chiar dacă ar trebui să-l împartă cu alte femei. Ar accepta poligamia sau concubinajul doar pentru a avea o mică parte din viața unui bărbat.

La fel și astăzi, în aceste zile din urmă de necez, conflicte și războaie, cu mulți bărbați uciși și alții scoși din viața civilă din cauza cerințelor militare, bărbații apți de căsătorie sunt rari. Unii sociologi au exprimat chiar și în mod public opinii potrivit cărora ar fi mai bine ca femeile să împartă un bărbat, decât să nu aibă deloc. În unele națiuni se practică poligamia, iar pretutindeni relațiile sexuale devin mai promiscue și cu mai puțină fidelitate față de partenerii legali, chiar și acolo unde monogamia este aparent acceptată. Multe femei sunt mulțumite să împartă un bărbat cu alte femei, dacă este necesar, doar pentru a avea parte de atenție masculină și satisfacție personală. Prin urmare, se pare că, ținând cont de context, Isaia 4:1 a prezis lipsa de bărbați care avea să apară mai târziu, atât în vremea pustiirii Ierusalimului, cât și în zilele noastre. Totuși, această stare de lucruri nu este modul aprobat de viață pentru bărbați și femei în prezent.»

4. Schimbarea înțelegerii cuvântului și conceptului de „religie”

Înțelegerea până în anii '50

Cartea «Adevărul vă va face liberi» 1947, pagina 76, 77, ediția în română (1943, pagina 87-89, ediția în engleză)

«Religionistii, cu toate acestea, vor arăta spre Iacob 1:26, 27, și vor zice: 'Nu numesc aceste texte adorarea lui Dumnezeu religie?' După unele traduceri englezești și românești ale textului grec original ar apărea așa, deoarece ele sună astfel: „Dacă crede cineva că este religios, și nu-și înfrânează limba, ci își înșeală inima, religiunea unui astfel de om este zadarnică. Religiunea curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim nepătați de lume.

Examinarea acestor texte descopere că cuvântul grecesc tradus „religie” este cuvântul *threskeia* și „religios” este *threskos*. Aceste două cuvinte, cu toate acestea, nu au nici o legătură cu Tracii din vechea Grecia, care erau religioniști foarte superstițioși și închinători la diavolul și prin urmare inventatori ai misterelor religioase. În schimb, *threskeia* se trage din cuvântul ebraic *darash*, care înseamnă a căuta, adică a căuta pe Dumnezeu, ca la 1 Cronici 28:9; 2 Cronici 15:2; 17:4; Psalm 9:10; și în altă parte. Deoarece Versiunea Siriana, care este o traducere în limba vorbită de Isus Christos, redă *threskos* și *threskeia* în mod corespunzător; și traducerea engleză a lui Murdock a Versiunii Siriene, redă Iacob 1:26, 27 după cum urmează: „Și dacă oarecineva cugetă că se închina lui Dumnezeu și nu-și înfrânează limba, ci îl înșeală inima; închinarea sa este zadarnică. Pentru că închinarea care este curată și sfântă înaintea lui Dumnezeu, Tatăl, este aceasta: a vizita pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și a se păstra pe sine nepătat de lume”. Versiunea lui Martin Luther a tradus *threskeia* cu *Gottesdienst*, sau serviciul lui Dumnezeu.

La Coloseni 2:18 Versiunea Autorizată sau Regele Iacob traduce *threskeia* cu închinare, dar la Fapte 26:5 cu religie, pe nedrept astfel, deoarece Pavel apostolul întrebuință acolo *threskeia* spre a înțelege formă de închinare. Este adevărat că religia, astfel după cum era practică de către Fariseii din vechime printre Evrei este o formă de închinare, dar adorarea lui Dumnezeu în spirit și adevăr nu este religie. Adevărata închinare în spirit este de la Dumnezeu; religia este de la

adversarul lui Dumnezeu, care plănuiește să se facă pe sine „ asemenea Celui Prea Înalt ”. Cuvântul religie se trage din cuvântul latinesc religio, cuvânt care, chiar de la începutul întrebuirii lui, cu mult înainte de Christos, se aplica de către păgânii latini din Italia, practiciilor lor de demonism sau religie. »

Consolare №504, 1939, pagina 28, ediția în engleză:

«...Necredința lor în „ creștinism ”, așa cum este demonstrată de sistemele religioase așa-zis „ creștine ” și de religioși, este fără îndoială principalul lor atu: s-ar putea spune că aceasta este „ religia ” lor, deoarece cuvântul înseamnă a lega, iar aceștia cu siguranță s-au legat prin dogmele necredinței lor... »

Consolare №497, 1938, pagina 26, ediția în engleză:

«Cuvântul religie pare să provină din latină, din ligare, a lega, și re-, înapoi. Mulți, încercând să forțeze o definiție, au susținut ideea că înseamnă „ a lega înapoi de Dumnezeu ”. Aceasta este complet falsă. Arhiepiscopul Trench, o autoritate recunoscută în materie de cuvinte, spune:

Un om religios nu însemna odinioară o persoană care simțea și recunoștea legătura ce îl unea de Dumnezeu și de semenii săi, ci unul care își asumase jurăminte speciale, un membru al unui ordin monastic, al unei „ religii ”, cum era numită. Tot astfel, o „ casă religioasă ” nu însemna atunci, și nici nu înseamnă acum în biserica Romei, o gospodărie creștină rânduită în frica de Dumnezeu, ci o casă în care acești indivizi erau adunați împreună după regula unui anumit om.

Astfel, devine clar că „ religia ” înseamnă a lega departe de Dumnezeu și este concepută pentru a aduce omul în robie față de o creatură și domnia egoistă a acesteia.

Richardson, în Dicționarul limbii engleze, comentând etimologia cuvântului „ religie ”, spune următoarele:

Religia exprimă legătura sau obligația reciprocă dintre om și om și, de asemenea, obligația și datoria oamenilor față de zei în vremurile păgâne.

Ne întorcem astfel direct în Babilon, unde, după cum arată judecătorul Rutherford în cartea sa Dușmani, religia a început cu Cuș și Nimrod. Ordinele monastice, mănăstirile, etc., și-au avut originea în acești încurcători, iar preoții au pus cătușele pe bieții oameni de rând pentru a-și satisface poftele.

Istoria cuvântului „ religie ”, așa cum este urmărită în Oxford English Dictionary, sugerează că sensul larg în care este folosit azi este destul de modern și că înțelesul său timpuriu se referea la practicile ritualurilor religioase din cultul păgân. Verne, o altă autoritate în domeniu, a arătat corect că religia este rezultatul minții omului.

Religia este, fără îndoială, recunoașterea de către omenire a unei ordini mondiale în care omul (adică el însuși) era contopit. Acest lucru arată clar că niciun creștin nu poate fi religios, deoarece Scriptura spune: „ aici nu avem o cetate stătătoare ”; și, din nou: „ voi nu sunteți din lume ”; „ dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei ”. Aceste cuvinte sunt neechivoce; nu poate exista niciun amestec între creștin și această lume.

Herbert Spencer avea o înțelegere clară și exprimă originea religiei afirmând că primii zei au fost strămoșii, iar prima religie ritualurile funerare.

Niciuna dintre aceste autorități nu îl asociază pe Iehova sau pe Hristos cu religia; dimpotrivă, fiecare mărturisește că religia este de origine păgână, că este închinare adusă omului sau creaturii și că rezultatul este să-l lege pe om departe de Dumnezeu.

Americanul Ingersoll, în lucrarea sa „ Dificultățile credinței ”, se apropie foarte mult de adevăr când spune:

Religia acceptă doar omagiul celui prosternat și disprețuiește ofrandele celor care stau în picioare. Ea nu poate tolera libertatea de gândire. ... Supușii ei se târăsc la picioarele ei.

Cât de luminător este contrastul oferit de Scriptură! Pavel a spus: „Stați, deci, tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi” ...»

Consolare №495, 1938, pagina 17, ediția în engleză

«...Persoane sincere mi s-au adresat prin scrisori astfel: „De ce ataci alte religii? Poate că religia lor este la fel de bună ca a ta. Nu crezi asta?” Pe scurt, răspund: „Nu sunt religios. Nu am practicat și nu practic niciun fel de religie. Sunt creștin.”

Dar nu arată Scripturile din Biblie că există o religie curată și unafalsă? Nu, Biblia, care consemnează Cuvântul adevărului lui Dumnezeu, arată exact contrariul...»

T.V. №1, 1944, §36, pagina 10, ediția în engleză

«...Aceasta pentru că Societatea nu învață nicio religie, nu servește nicio religie și nu este devotată niciunei organizații religioase. Acest lucru este dovedit de faptul că este persecutată de toate organizațiile religioase (Regele Saul) pentru că Îl slujește pe Iehova și pentru că a fost aleasă și unsă să-L slujească.»

Carte «Dușmani» 1937, pagina 72, 130, ediția în engleză

«Toate organizațiile religioase de pe pământ sunt formate și susținute de oameni care sunt supuși unei influențe greșite și conduși de marele dușman, Satan Diavolul; și acest lucru este valabil fie că vreunul dintre ei știe asta sau nu...»

*«Isus i-a învățat pe oameni pe deplin și sincer să asculte de poruncile lui Dumnezeu și astfel Isus a întemeiat creștinismul adevărat. Nu există așa ceva ca „religia creștină”, pentru că **toată religia provine de la dușmanul lui Dumnezeu, Diavolul.** „Religia creștină” este un termen greșit, fraudulos și înșelător. ... Religia este un mare dușman, care lucrează mereu în dauna omenirii, și aceasta indiferent dacă omul este sincer sau nu. Religia nu își are deloc locul în biserica lui Dumnezeu...»*

Cartea «Religia» 1940, pagina 178, ediția în engleză

«...Martorii credincioși ai lui Iehova nu au fost părtinitori față de nicio religie, ci, la porunca Domnului, au declarat cu îndrăzneală că scopul întregii religii este defăimarea numelui Dumnezeului Atotputernic, un plan al Diavolului de a îndepărta oamenii de Dumnezeu...»

Înțelegerea de după anii '50

T.V. №16, 1951, pagina 511, ediția în engleză

«De ce a aprobat dintr-odată Societatea Watchtower folosirea cuvântului „religie” în legătură cu închinarea martorilor lui Iehova? – P.L., New York.

...Cuvântul „religie” este folosit în Bibliile în limba engleză în mai multe locuri. Este folosit în Versiunea Regele Iacob la Iacob 1:26, 27. Acolo, Iacob face distincția între religia zadarnică sau falsă (1:26) și religia pură sau adevărată (1:27), și o face calificând în mod corespunzător același cuvânt grecesc, threskeia. Cuvântul grecesc threskeia este echivalentul cuvântului latin religio, ambele însemnând pur și simplu „formă de închinare”, care poate fi adevărată sau falsă. Din latină, religio a fost preluat în engleză ca religion. Studiind notele de subsol din Traducerea Lumii Noi la textele din Faptele 26:5, Coloseni 2:18 și Iacov 1:26, 27, se poate observa cum permit

folosirea cuvintelor „religie” și „religios”. Când Biblia folosește termenul „religie”, acesta este fie folosit în mod corespunzător, fie contextul arată clar dacă este vorba despre religia adevărată sau cea falsă. Observați cum contextul arată că la Isaia 29:13 este vorba de religie falsă, iar la 2 Timotei 3:5 este vorba de religie adevărată, citind ambele texte din traducerea Moffatt.

Această viziune asupra folosirii cuvântului „religie” nu a fost adoptată dintr-odată de către Societate. Cititorii atenți ai publicațiilor Societății au observat că, în ultimii ani, atunci când era discutată religia, publicațiile aveau grijă să limiteze orice condamnare doar la religia falsă. Acum doi ani, revista Treziți-vă! a citat traducerea Moffatt a textului din 2 Timotei 3:1-5, 13 și a identificat religia menționată în acel text ca fiind adevărată, inserând această folosire a termenului între paranteze, astfel: „Deși păstrează o formă de [adevărată] religie, nu vor avea nimic de-a face cu ea ca forță.” (22 septembrie 1949, pagina 9) Așadar, această chestiune a fost studiată și analizată atent de mult timp, iar ceea ce a fost prezentat pe acest subiect la Congresul „Creșterea teocrației” de pe Yankee Stadium din New York anul trecut a fost o extindere și o clarificare binevenită, și nu o idee nouă introdusă brusc. Nimeni nu ar trebui să fie tulburat de folosirea termenului „religie”. Faptul că îl folosim nu ne plasează în aceeași categorie cu religiile false legate de tradiție, tot așa cum faptul că ne numim creștini nu ne plasează automat alături de creștinii falși din creștinătate.»

Cartea «Ce a făcut religia pentru omenire?» 1951, §3-5, pagina 8-10, ediția în engleză

«Cuvântul „religie” are un sens larg. Există multe lucruri care sunt numite astfel, iar noi dorim să știm dacă adevărul – adevărul pur, absolut – este asociat cu religia. Așadar, este necesar ca, încă de la început, să stabilim sensul în care folosim acest termen, pentru a înțelege despre ce vorbim și pentru a ajunge la concluzii corecte. În diverse limbi, acest cuvânt are un echivalent. Evreii foloseau pentru el un cuvânt care în sens literal înseamnă „serviciu”. Germanii l-au numit de mult „Gottesdienst”, ceea ce înseamnă „serviciu pentru Dumnezeu”. Comuniștii ruși, urmându-l pe socialistul german Karl Marx, îl numesc „opiul popoarelor”. Dar englezii, francezii, spaniolii, portughezii și italienii – ale căror limbi provin în mare parte din latina Imperiului Roman – folosesc termenul „religie”. În latină, acesta este religio. Acest cuvânt, spune marele orator și autor roman Cicero, este alcătuit din două cuvinte: re și legere, care împreună înseamnă „a citi din nou”, adică a reflecta sau a studia cărțile sacre în care este transmisă religia.* Astfel, el o numea „închinare evlavioasă față de Dumnezeu”. Dar, potrivit unui autor latin de mai târziu, Lactanțiu, cuvântul provine din re-ligare, care înseamnă „a lega din nou”, pentru că dezvăluie obligația care ne leagă de o putere superioară.*

Cuvântul apare în Biblia latină Vulgata. Acolo este aplicat religiei iudaice, închinării la îngeri și creștinismului. Mărturisind în fața unei instanțe de judecată romane, apostolul creștin Pavel vorbește despre perioada în care era fariseu iudeu și spune: „După cea mai riguroasă sectă a religiei noastre am trăit ca fariseu.”* Scriindu-le credincioșilor creștini din Colose, îi avertizează: „Nimeni să nu vă înșele cu umilință voitoare și religia îngerilor.”* Și mai devreme, în cartea înțelepciunii lui Solomon (14:18, 27), cuvântul este aplicat închinării la idoli. Așadar, deși Pavel numește „religie” cultul fariseilor și închinarea la îngeri – lucruri pe care le consideră greșite – colaboratorul său, Iacov, aplică termenul creștinismului autentic, spunând: „Dacă cineva se crede religios, dar nu își înfrânează limba, ci își înșală inima, religia acestuia este zadarnică. Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu și a Tatălui este aceasta: să-i vizitezi pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să te păstrezi neîntinată de lume.”

Luând cuvântul „religie” conform modului în care este folosit, definiția sa cea mai simplă este: un sistem de închinare, o formă de adorare, fără a specifica dacă este închinare adevărată sau falsă. Acest sens se potrivește cu înțelesul cuvântului ebraic pentru religie, 'a.boh.dah, care

înseamnă literal „serviciu” sau „slujire”, indiferent cui este oferită. Adoptând acest sens simplu al cuvântului, observați cum redă Traducerea Lumii Noi cuvintele lui Iacov: „Dacă cineva pare religios, dar nu-și ține limba în frâu, ci își înșală inima, forma lui de închinare este zadarnică. Forma de închinare care este curată și neîntinată din punctul de vedere al Dumnezeuului și Tatălui nostru este aceasta: să ai grijă de orfani și de văduve în necazul lor și să te păstrezi nepătat de lume”. În acest sens al unui sistem sau formă de închinare folosim termenul „religie” în această carte.»

* De Divinatione, Cartea 4, de Cicero.

* De Civitate Dei, Cartea 10, capitolul 3.

* Biblia, Faptele 26:4, 5 - traducere în latină de Catholic Biblical Association of America, 1941.

* Biblia, Coloseni 2:18 și Iacov 1:26, 27 - conform versiunii Douay, tradusă din Vulgata latină. În textul grec original, cuvântul este threskeía, derivat dintr-un termen ebraic ce înseamnă a căuta, a cerceta, adică a-L căuta pe Dumnezeu sau o putere superioară.

T.V. №21, 1951, §12, 13, pagina 660, ediția în engleză

«...Prin urmare, dacă luăm cuvântul „religie” în sensul simplu de „formă de închinare” sau „sistem de închinare”, suntem îndreptățiți să folosim acest termen aplicat creștinismului, atunci când ne referim la religia pură, curată și neîntinată.

Adevăratul creștinism, adevărata religie sau formă de închinare, va trece peste ocările care i se aduc. Religia sau închinarea falsă nu va putea niciodată să supraviețuiască ocărilor care i se aduc, și nici judecăților pe care Dumnezeu le aduce împotriva ei. Dumnezeu este Judecătorul a ceea ce este închinare curată, pentru că El este Autorul ei. Toată religia se află, așadar, astăzi sub judecata Sa. Cea adevărată va fi făcută cunoscută și va fi binecuvântată de El. Cea falsă va fi condamnată de El și deznădăcinată de pe pământ.»

Cartea «Ce a făcut religia pentru omenire?» §1, 2, pagina 323, 324, ediția în engleză anunțată pentru prima dată de președintele N. H. Knorr la un congres la Londra, sâmbătă, 4 august 1951.

«Încă de la început, scopul lui Satan Diavolul a fost să șteargă religia adevărată de pe pământ. Acest lucru încearcă el să-l facă mai ales acum, când mai are doar puțin timp până la bătălia Armagedonului ... Însă religia adevărată, pe care Dumnezeu a plantat-o, a semănat roadele închinării adevărate potrivit Cuvântului Său, iar acum va secera roadele dreptății. ... De aceea, religia adevărată va supraviețui. Regele lui Iehova, care domnește acum din anul 1914, este profund interesat de religie. El este Christos Isus, pe care Iehova l-a jurat ca fiind „preot pentru totdeauna, potrivit rânduielii lui Melchisedec”. Fiind atât Rege, cât și Mare Preot, el își folosește puterea regală în favoarea intereselor religiei curate și neîntinate...»

T.V. №5, 1954, §1-3, pagina 141, ediția în engleză

«Religia adevărată este închinarea adevărată adusă lui Iehova. Religia falsă cuprinde tot ceea ce se opune închinării față de Iehova. Cuvântul „religie”, în forma sa cea mai simplă și obișnuită, înseamnă „o formă sau un sistem de închinare”. ... Indiferent de existența a mii de religii diferite, există doar o singură religie adevărată, și aceasta este închinarea adusă Dumnezeuului Cel Preaînalt, al cărui nume este Iehova. Această religie adevărată a fost acum restaurată pentru oameni.

Religia adevărată este eternă și nu poate fi niciodată distrusă. De-a lungul multor secole, dușmanii au încercat să o doboare și să o distrugă, dar faptele lor rele s-au dovedit zadarnice. Au existat perioade în care religia adevărată a fost aproape complet ascunsă privirii. A fost calomniată, iar oamenii au făcut ca practicarea ei să fie considerată o infracțiune de trădare...

Religia pură a existat în Eden înainte de neascultarea lui Adam, pentru că atunci exista închinare adusă unui singur Dumnezeu, Iehova. ... Dar această stare de paradis nu a durat mult, căci Adam a părăsit religia adevărată și a adoptat-o pe cea falsă...»

T.V. №5, 1955, pagina 135, ediția în engleză

«...Biblia este singura Carte care poate demasca religia falsă și ajuta pe cineva să recunoască religia adevărată...»

T.V. №6, 1961, pagina 163, 164, ediția în engleză

«Totuși, Biblia arată clar că există o religie bună. Religia este pur și simplu o formă de închinare, un serviciu adus unei puteri superioare, iar acea religie poate fi adevărată sau falsă...

Religia care este bună ar trebui să fie capabilă să ne spună în mod convingător cui trebuie să ne închinăm, de ce și cum...

Cartea de lege a acelei unice religii bune ne spune: Dumnezeuul invizibil unic și adevărat, al cărui nume este Iehova...

Acea unică religie bună, prin intermediul Cuvântului Său – Biblia – ne oferă de asemenea informații exacte despre originile lucrurilor și despre cauzele condițiilor actuale...

Acea unică religie bună ne oferă, de asemenea, o speranță solidă pentru viitor...

Și, în cele din urmă, acea unică religie bună dovedește că este ceea ce pretinde prin schimbările pe care le produce în viața celor care o îmbrățișează...

...Însușește-ți religia pe care însuși Dumnezeuul Cel Preaînalt o aprobă, așa cum este ea prezentată în Cuvântul Său, Biblia...»

Nu ne consolăm cu iluzia și nici nu credem că toate schimbările privind învățătura teocratică și înțelegerea Scripturilor în mintea președintelui Societății și a membrilor corpului de guvernare au avut loc doar în anul 1951. Este un fapt evident că unele dintre aceste schimbări erau deja vizibile începând aproximativ cu anul 1947. În special, acele profeții care erau deja înțelese diferit de către corpul de guvernare au fost trecute cu vederea, nefiind citate sau aplicate în literatura vremii. Un exemplu în acest sens găsim în ***T.V. №23, 1951, §3, pagina 717, ediția în engleză***, unde se afirmă: *«...Totuși, din 1947 încoace, paragrafele revistei Turnul de Veghere nu au mai citat Isaia 32:1 și nu l-au mai aplicat în acel fel»*. Dar de ce? Dintr-un motiv evident: pentru că deja exista o altă înțelegere a pasajului din Isaia 32:1, 2, deși această schimbare nu a fost anunțată oficial decât câțiva ani mai târziu. În ceea ce privește conceptele și termenii, cum ar fi „religia”, s-a explicat foarte puțin despre aceasta începând cu anul 1948. Din acel an, termenul „religie falsă” a început să apară tot mai des în literatura Societății, iar informațiile cu privire la pericolele ei și lupta creștină împotriva acesteia ca sursă majoră de înșelare au început să apară din ce în ce mai rar. Totodată, acele traduceri biblice și versete în care apărea cuvântul „religie” au început să fie utilizate, deși până atunci se afirma că termenul nu apare în original și că, în unele traduceri, a fost introdus incorect și tradus greșit. Această situație a continuat până în anul 1950. (***Exemple: T.V. №7, 1948, §2, pagina 99; T.V. №11, 1948, pagina 174; T.V. №3, 1949, paginile 38, 45; T.V. №21, 1949, §6, pagina 292; T.V. №2, 1950, §24, 26, pagina 26-27, ediția în engleză***)

Până în anii '50, sensul general al adevărului în publicațiile Societății nu a fost schimbat, însă începând în mod special cu anul 1951, toate aceste concepte și explicații noi ale Scripturilor au fost promovate și făcute publice la nivel oficial și incluse în număr tot mai mare în paginile diferitelor publicații ale Societății. Din acest an, Societatea a anunțat o schimbare în conceptul și explicația termenului „religie” și a sensului a ceea ce înseamnă religia în viziunea Martorilor lui Iehova. Din acest moment, Martorii lui Iehova sunt considerați singura religie adevărată, creată și ghidată de

Dumnezeu. De asemenea, toate tipurile de termeni asociați cu religia au început să fie utilizați din ce în ce mai mult, într-o progresie rapidă, pentru a pune accentul principal pe cuvântul „religie” și pentru a-l face acceptabil pentru Martorii lui Iehova. De exemplu: „religios, religiozitate, religie falsă, religie curată, bună, corectă, adevărată”, etc. Și toate acestea într-o perioadă în care, timp de decenii, pe baza Sfințelor Scripturi, a tablourilor profetice, a documentelor istorice și a dicționarelor, se susținea că religia este creația diavolului, că este o minciună bazată pe invențiile oamenilor, și că nu există religie adevărată și religie falsă, iar Martorii lui Iehova nu au nimic de-a face cu religia și nu o vor susține și nu vor face niciodată parte din ea.

Din acest motiv, întrucât s-a dovedit deja că Societatea Watch Tower, condusă de președintele Knorr și de membrii corpului de conducere, a urmat o cale diferită, foarte diferită, chiar opusă Teocrației, noi, Martorii lui Iehova, nu mai acceptăm literatura religioasă publicată după anul 1950* pentru studiu, distribuire sau folosire în rapoartele de la întrunirile noastre. (*după 1950 în ediția originală în limba engleză)

În același timp, Martorii lui Iehova nu sunt o organizație asupritoare, cu interdicții fictive stricte pentru membrii săi, așa că nu avem niciun drept și nicio autoritate de la Dumnezeu să interzicem cuiva să citească sau să cerceteze literatura publicată după 1950. Dimpotrivă, toți cei care doresc să se convingă de adevărul acestei decizii sunt invitați să recitească personal toată literatura din perioada 1951-1962 și să se convingă de caracterul ei complet religios și de spiritul ei neteocratic.

În ceea ce privește membrii diverselor grupuri de Martori ai lui Iehova care acceptă literatura de dinainte de 1962 și cred că înainte de 1962 a existat un „serv credincios și înțelept” (însemnând una sau mai multe persoane), iar după 1962 un „serv rău” (de asemenea, una sau mai multe persoane), sau care cred că la Centrul din Brooklyn au existat simultan doi servi care publicau împreună publicațiile Societății (unul bun și unul rău), vă aducem la cunoștință că toate aceste grupuri întâmpină mari dificultăți în a-și explica credințele într-un mod rezonabil. Vă asigurăm că toate aceste convingeri și idei sunt departe de realitate, nu rezistă la nicio critică, nu sunt logice, nu sunt adevărate și sunt adesea răspândite de persoane profund ignorante în ceea ce privește aspectele legate de redactarea, aprobarea, publicarea, tipărirea și distribuirea literaturii Societății Watch Tower, precum și de persoane care nu acordă nicio importanță informațiilor despre componența practic neschimbată a corpului de conducere condus de președintele Knorr în acei ani și până la mijlocul anilor '70. Aceasta înseamnă că, conducerea Societății (președintele, corpul de conducere și directorii corporației) a fost aceea care, începând cu anii '50, a început deschis, dar treptat, să modifice învățăturile biblice și explicațiile Sfințelor Scripturi, compromițându-se în mod clar cu guvernele lumii satanice. Producerea tuturor publicațiilor Societății, inclusiv cele de după anii '50, a fost examinată și verificată de corpul de conducere și doar după aprobarea lor a fost tipărită în limba engleză, apoi transmisă departamentului de traducere în diferite limbi și mai departe distribuită în toată lumea. Iată ce este scris despre aceasta în ***T.V. №19, 1959, pagina 607, 608, ediția în engleză:***

«Cine sunt scriitorii publicațiilor Societății Watch Tower și care sunt calificările lor educaționale? – M.D., S.U.A.

Literatura publicată de Societatea Watch Tower este emisă în numele Societății Watch Tower. Indiferent de cine scrie anumite articole, acestea sunt verificate cu atenție de către membrii corpului de conducere înainte de a fi publicate; prin urmare, ele trebuie privite ca venind în mod corespunzător din partea Societății. ... În conformitate cu această politică, Societatea nu identifică scriitorii diferitelor cărți, broșuri, reviste sau articole pe care le publică. Aceștia preferă să rămână anonimi, nu din cauza pregătirii lor educaționale, ci pentru ca cititorii literaturii să se concentreze pe adevărurile și faptele prezentate, în loc să fie influențați de identitatea autorului și de cine este acesta. Ei doresc ca Societatea, și nu contribuabilul individual la publicațiile sale, să fie cel care

recomandă publicațiile Watch Tower tuturor cititorilor, iar atenția acestora să fie îndreptată spre organizația folosită de Dumnezeu Iehova ca instrument al Său, mai degrabă decât spre o persoană anume. – Matei 24:45-47»

Prin urmare, îndemnăm toți slujitorii și vestitorii sinceri să înceteze să-și hrănească mințile cu iluzii și legende, ci să cerceteze personal aceste publicații (toate fiind disponibile în format electronic) și să nu se bazeze pe explicațiile unor lideri individuali, deoarece mulți dintre ei nu vă vor spune adevărul întreg despre această chestiune. Unii servi folosesc în rapoartele lor doar extrase favorabile din aceste publicații religioase, ca un fel de dovadă, susținând că sunt bune, omitând însă cu intenție toate cuvintele, frazele și articolele nefavorabile. Iar dovada principală că acest lucru se face cu bună știință este faptul că niciun comitet care acceptă literatura înainte de 1962 nu va publica vreodată această literatură în întregime (adică din perioada 1951-1962), fără nici o modificare sau intervenție proprie în conținut, deoarece acești servi știu foarte bine că această literatură contrazice profund înțelegerea teocratică a Cuvântului lui Dumnezeu și conține explicații complet opuse celor din literatura anterioară anilor '50.

Multe adunări și servii lor pot fi în eroare în această privință din cauza ignoranței, dar și a înșelăciunii, care a fost făcută de unii în mod intenționat și de alții neintenționat. Este un fapt că decizia de a recunoaște literatura dinainte de 1962 a fost luată de frați, dintre care mulți aveau deja în posesie cărți și reviste filtrate (modificate) într-o formă foarte prescurtată. În multe publicații în care s-au folosit expresiile „religie falsă” sau „religie adevărată”, s-a înlocuit fraza cu „închinare”, „religie”, „închinare falsă” sau „închinare adevărată”. Pentru a argumenta și compara, iată trei exemple din publicațiile Societății Turnul de Veghe care sunt disponibile public, răspândite și cunoscute de mulți Martori ai lui Iehova.

1. Exemplul 1 din T.V. №13, 1956, §1, 2, pagina 402, 403, ediția originală în engleză

*«...Așadar, când o persoană cinstită află adevărul, ea renunță cu bucurie la **religia sa falsă** și se întoarce către închinarea pură, curată, adusă Celui Preaînalt Dumnezeu, „al cărui nume este numai IEHOVA.” – Psalm 83:18.*

*Ca rezultat al marelui lucru de eliberare din temniță care este acum condus de Christos Isus, zeci de mii de bărbați și femei în fiecare an, mai mult de o mie pe săptămână, în medie, dobândesc libertatea din închisorile **religiilor false**. Cum poate cineva să se rupă de **religia falsă**? ... »*

Comparăm cele două traduceri pe care le avem la dispoziție cu textul original. În ediția reimprimată în limba rusă a revistei **T.V. intitulată «Ce înseamnă pentru mine devoțiunea față de Dumnezeu?»**, cu subtitlul **«De ce trebuie cineva să se boteze?»**, §1, 2, paginile 7, 8 se citește:

*«Dacă un om sincer ajunge să cunoască adevărul, el renunță la **închinarea falsă** și se întoarce la închinarea curată a Dumnezeului Celui Preaînalt, al Cărui unic nume este Iehova (Psalmul 82:19). Ca rezultat al marii lucrări de spargere a zidurilor de închisoare care are loc acum sub conducerea lui Isus Hristos, zeci de mii de bărbați și femei pe an, în medie peste o mie pe săptămână, sunt eliberați din închisorile **religioase**. Cum, așadar, poate cineva să iasă din temnițele **religiei**?»*

În ediția reimprimată în limba ucraineană a revistei **T.V. «Ce înseamnă pentru mine consacrarea?» 1957, §1, 2, pagina 8, 9**, se citește:

*«Prin urmare, când o persoană sinceră află adevărul, ea își părăsește cu bucurie **religia** și se întoarce la închinarea curată a Dumnezeului Celui Preaînalt, al Cărui unic nume este Iehova. – Psalmul 83:18.*

Ca rezultat al acestei mari lucrări de eliberare din închisoare condusă de Isus Hristos, zeci de mii de bărbați și femei sunt eliberați în fiecare an din închisorile **religiei**. Cum se poate separa un om de **religie**?»

2. Exemplul 2 din *T.V. №14, 1959, §9, pagina 426*, titlul subiectului: «**Cum este apetitul tău spiritual?**», ediția originală în engleză

«**Este în domeniul religiei unde găsim cunoașterea vitală fără de care nu există viață veșnică.** „Omul nu trebuie să trăiască numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Iehova”, a spus Isus, limitând astfel sursa cunoașterii dătătoare de viață și a **religiei adevărate** la Biblie. Aici este locul unde putem obține cunoașterea despre Dumnezeu Iehova și despre Christos Isus, iar aceasta „înseamnă viață veșnică.” – Matei 4:4; Ioan 17:3; Isaia 8:20, Dy.»

T.V. «Care este apetitul tău spiritual?», an nespecificat, **§8, pagina 2**, ediția reimprimată în limba ucraineană

«Cunoașterea, fără de care nu există viață veșnică, se află în închinare, adică în Biblie, după cum este scris: „El a spus: Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu” Matei 4:4. Isus Hristos a spus că adevărul dătător de viață al cunoașterii **adevăratei închinări** aduse lui Dumnezeu Iehova are ca sursă doar Biblia. Numai acolo se poate obține cunoașterea despre Dumnezeu Iehova și despre Isus Hristos, ceea ce înseamnă viață veșnică. – Ioan 17:3, Isaia 8:20.»

3. Exemplul trei din cartea «**De la Paradisul pierdut la Paradisul recâștigat**» 1958. Capitolul nouă, în ediția originală în limba engleză, cu titlul: «**Religia pe care Dumnezeu a dat-o națiunii Salealese**», pagina 76. În reeditarea în limba rusă, pe pagina 74, acest titlu este modificat și scris astfel: «**Închinarea pe care Dumnezeu a dat-o națiunii Sale alese**». În traducerea ucraineană, pe pagina 72, titlul este: «**Venerarea pe care Dumnezeu a dat-o națiunii Sale alese**»

De asemenea, la pagina 76, în ediția originală în limba engleză, paragraful 2 spune: «**Biblia ne va arăta calea cea dreaptă. Biblia ne va arăta și cum Dumnezeu a dat religia adevărată poporului Său, Israel. Ea ne va arăta exact ce era acea religie.**»

În reeditarea rusă din 1962, pagina 74, acest paragraf este redat astfel: «**Biblia ne arată calea cea dreaptă. Ea ne arată, de asemenea, cum a dat Dumnezeu poporului Său Israel adevărata închinare, cum era acea închinare.**»

În traducerea ucraineană reeditată, la pagina 72, §2, citim: «**Biblia ne arată calea adevărată pe care să umblăm. Biblia ne arată, de asemenea, cum a dat Dumnezeu venerarea adevărată poporului Său Israel. Ea ne arată ce era acea venerare.**»

În ceea ce privește revistele Turnul de Veghere și articolele cu titluri sugestive precum:

«**Reparatori și restauratori ai religiei adevărate**» №5, 1954, pagina 141

«**Restaurarea religiei adevărate astăzi**» №5, 1954, pagina 149

«**Numai o singură religie corectă**» №4, 1955, pagina 112

«**A alege singura religie corectă**» №4, 1955, pagina 117

«**De ce să te intereseze religia?**» №1, 1956, pagina 3

«**De ce ar trebui o religie să vină la ușa ta?**» №4, 1957, pagina 99

«**Religia falsă naște fanatism**» №18, 1957, pagina 536

«**Este religia ta cea corectă?**» №9, 1958, pagina 261

«**Care ar trebui să fie rolul religiei în viață?**» №23, 1958, pagina 708

«Este religia ta suficient de bună?» №20, 1960, pagina 613

«Este toată religia bună?» №6, 1961, pagina 163

«Ești rezonabil în privința religiei?» №3, 1962, pagina 73

«Este religia „ceva personal”?» №7, 1962, pagina 197... foarte puțini servi și, probabil, aproape niciun vestitor nu știau de existența lor și nici acum nu știu. Cei care erau conștienți de existența lor credeau că această literatură fusese refăcută sau publicată de KGB și, prin urmare, nu putea fi în niciun fel distribuită în congregații.

Așadar, nu-i condamnăm pe frații și surorile care au trăit în URSS sub persecuție și sub interdicțiile impuse de autorități pentru faptul că au luat decizia de a accepta literatura de dinainte de 1962, deoarece înțelegem că, la acea vreme, ei nu aveau nici măcar jumătate din informațiile care astăzi, cu voia lui Dumnezeu, sunt disponibile. Decizia lor a fost luată într-o oarecare măsură în necunoștință de cauză, fiind limitați din punct de vedere informativ, și de aceea nădăjduim că Iehova Dumnezeu nu le va socoti aceasta ca păcat.

Dar noi toți, cei care trăim acum în această epocă a abundenței informaționale, într-un timp în care există acces deschis la toată literatura în limba engleză, în forma ei originală, de-a lungul anilor, precum și acces la numeroase documente de arhivă, fotografii și materiale video, vom fi răspunzători înaintea lui Dumnezeu dacă vom continua să folosim literatură religioasă cu învățături compromise și să o prezentăm altora ca fiind adevărul revelat de la Iehova. Credința noastră, cunoștința noastră, înțelegerea noastră, conștiința noastră, precum și teama și responsabilitatea noastră înaintea lui Dumnezeu nu ne pot permite acest lucru. – Faptele 5:29

17 Aprilie, 2024

Slujitorii lui Iehova Dumnezeu